durissimo lapide aquaꝫ eduxit ꝑplo sitienti.
Sicut ponit Exo.xvij.ca. Grauitatē a fer-
ro abstulit:cū tpe helisei de securi excussum ꝛ
in aquā demersum supnatauit.vt notat de
ↄse.di.ij.c.reuera. Refrigerauit ardorē ignis
qui tres pueros in illū iniectos:nec minimo
lesit. Ut habet Daniel.iij.c. Et alia innume
ra fecit:tā in veteri ꝙ in noua lege. sicut etiaꝫ
cōspicim⁹ in opibus miraculosis. ¶ Tercio
dicit dñs rōe annihilatōis:si enī vellet in ni
hilum cūcta redigeret. Uñ Hiere.ca.ij.dice-
bat. Corripe me dñe:verū in iudicio ꝛ nō in
furore tuo:ne forte ad nihilū rediges me. Tñ
aliqui ↄtra hoc arguūt:qm̄ deus est causa re
rū vt sint ꝑ suā bonitatē.qꝛ ꝺm Aug⁹.in pri-
mo de doctrina xpiana. Inquantū deus est
bonus summ⁹. Si ergo deus nō p̄t nō esse
bonus:neqꝫ videt ꝙ possit facere vt res non
sint:et ex cōsequenti nec illas anihilare. Ad
hoc rñdet tho.prima pte.q.ciiij. Qd de⁹ be-
nedictus nō ꝓduxit res in esse agēdo ex ne-
cessitate nature. Qd si esset verū:nō posset rē
aliquam anihilare:sicut nec p̄t a sua natura
mutari. Produxit aūt oēm creaturā ex libe-
ra volūtate ex q̄ esse ipius creature dependet
Cōseruat vero deus res in esse:inquantū eis
cōtinue influit esse. Sicut itaqꝫ añꝙ res es-
sent:potuit eis nō cōmunicare esse:et sic eas
nō facere. Itaqꝫ postꝙ iā facte sunt p̄t eis nō
influere esse:et sic esse desisterēt absqꝫ p̄iudi-
cio diuine bonitatis q̄ nō depēdet ex rebus
creatis. Et licet posset de⁹ res anihilare: ni-
hil tñ oīno in nihilū redigit:ex eo ꝙ magis
manifestat potētia diuina in rerū ↄsideratōe
ꝙ in illarū anihilatione. Ideo sapiēs Eccs
iij.ca.ait. Didici ꝙ oīa opa q̄ fecit deus: ꝑse-
uerent in eternū. Dicta sunt hec de potestate
dei excelsi:vt sic mortales hoīes amplissimū:
sempiternūqꝫ dñm eius cōtuentes maiestati
sue subesse nō repugnēt. Ipe nanqꝫ est deus
magn⁹:dñs et rex magn⁹ sup oēs deos. Ipe
est rex regū:et dñs dñantiū:cuius eterna po-
testas:q̄ nō auferet ab eo. Ipe est qui domat
colla supba:ꝛ cōcidit ceruices peccatoꝝ. Ipe
deniqꝫ est: de quo Paul⁹ scripsit.i. ad Thi.
i.ca. Regi seculoꝝ immortali ꝛ inuisibili soli
deo:honor et gloria in secula seculoꝝ.

¶ Sermo secundus de simplicitate dei:cō-
tra idolatras et colentes hoīes:atqꝫ celestia
corpora.

Spiritus est deus
et eos q̄ adorāt eū in spiritu et ve
ritate adorare oportet. Saluato-
ris nostri verba sunt ista originaliter Johis
iiij.ca. Qui deū verū rē aliquā corporeā esse
suspicant:ꝑfecto in laqueū incidūt erroris
ꝑnitiosissime falsitatis. Nā licet nulla crea-
tura eius magnitudini valeat cōparari:nihi
lominus cuncta q̄ corpis inde in suo esse ꝑfi
ciuntur:ab illi⁹ natura sunt penitus aliena.
Est quidē de⁹ vere et summe simplex.vt Au
gusti.docet in.vi.de trini. Ideo tenendū est
firmiter vt scūs Tho. docet.i. pte.q.iiij. Ꝙ
in deo nō est cōpositio neqꝫ ptiū ꝙtitatiuarū
neqꝫ forme et materie:neqꝫ in eo est aliud na
tura et suppositiuū:neqꝫ aliud natura et esse.
Neqꝫ est in eo cōpositio generis ꝛ differētie:
neqꝫ subiecti ꝛ accidēt͛. Sꝫ vt facili⁹ dei sim
plicitatē capiamus:in p̄nti sermonne tres ve
ritates theologicas explicabimus.

¶ Prima ꝙ deus est spiritus.
Secundo ꝙ in deo nō est ↄpositio forme
et materie.
¶ Tercia ꝙ deus ī ↄpositōꝫ alioꝝ nō venit.
Ꝙ de⁹ est spūs:et nullo mō p̄t esse corpus
vel aliq̄d corporeū. ¶ Capi.primū.

Prima veritas:ꝙ deus nō est corpus
Hoc declarat a Tho.p̄ma pte.q.iij.
Primo qꝛ nullū corp⁹ mouet nō mo
tum:et deus est principiū mouēs immobile.
Secūdo:qꝛ de⁹ est id qđ est nobilissimū in
entibꝫ:qđ cuncti sapiētes:ꝓfitentur. Impos
sibile autē est aliquod corpus dari nobilissi-
mum omniū entiū. Nam corpus aut est vi-
uum aut nō viuū. Corpus viuū nobilius est
corpore nō viuo. Corpus autē viuū non vi
uit inquantū corpus:quia sic omne corp⁹ vi
ueret. Oportet ergo ꝙ viuat per aliq̄d aliud
sicut corpus nostrū viuit per animā. Illud
ergo ꝑ quod viuit corp⁹ nobilius est ꝙ cor-
pus.quare impossibile est deuꝫ esse corpus.
Sed arguere possumus ꝙ deus sit corpus
quinqꝫ rōnibus.

¶ Primo rōne attributionis.
¶ Secūdo rōne figurationis.
¶ Tercio rōne testificationis.
¶ Quarto rōne situationis.
¶ Quinto rōne terminatōis.

¶ Primo arguitur ꝙ deus sit corpus rōne
attributionis. Nam scriptura attribuit deo
trinā dimensionē q̄ spectat ad corpus. Scri
bitur enī Job.xi.ca. Excelsior est celo:et q̄d
facies ꝓfundior inferno et vnde cognosces:
longior terra mensura ei⁹ et latior mari. Sꝫ
ex huiusmodi verbis nō cōcluditur ꝙ deus
sit corpus:quia sacra scriptura cum trinā di
mensionē deo tribuit sub siƚitudine ꝙtitatis
corporee:quantitatē ipius virtualē designat.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-521/0019
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG